

{ אז נדברו }

פרשת בהעלותך ע"ט | גליון מספר 422 | לסדר: "כיתת ה' את רוחו עליהם..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (פינת דסלר מ' דרייפוס) 0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **במחירים** בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

מה מטרתו של ספר "דברי הימים"??

כמידי שנה בשבוע שלפני או אחרי שבועות אני נוהג לכתוב כאן בגיליון זה מאמר מיוחד על דוד המלך לרגל הלולא דיליה שחלה בחג השבועות. **כן... לדבר בכבודו של דוד המלך... יש בזה מצוה מיוחדת!!!** חוץ ממה שיש מעלה כללית לדבר בכבוד החכמים ותלמידיהם (שרבינו יונה מרחיב בזה בשע"ת...) אבל כשמדובר בדוד המלך יש כאן עוד נושא... יש ערך קדוש בפני עצמו להרבות ולהעצים ולהתפלל על כבוד מלכות בית דוד!!! (ואם תשים לב כל פרק ב' וע"ח ופ"ט ועוד בספר התהילים מוקדשים לערך הזה ואכמ"ל...) וברשותך קורא יקר על הנושא הזה אני רוצה להתמקד כעת במאמר זה... **ובכן:** אחד מכתבי הקודש הפחות מוכרים לנו זה הספר שנקרא **דברי הימים!!!!** מה הנושא של ספר דברי הימים??? על מה דברי הימים מדבר?? הרי אם יצא לך פעם לרפרף קצת בספר דברי הימים... אם תשים לב באיזשהו מקום הספר הזה הוא שיחזור של הנביא שמואל ב' ומלכים א' ב'... יש פרקים שלימים בספר דברי הימים שכבר כתובים כמעט מילה במילה בספר שמואל ומלכים... **אז מה העניין???** מה העניין בספר דברי הימים?? מה העניין לחזור שוב על דברים שכבר נכתבו? **אז לא תאמין!!! אבל ספר דברי הימים הוא ספר מאוד מאוד מגמתית!!!** יש לספר הזה מטרה מאוד נקודתית ומגמתית... תנחש מה???

לא פחות ולא יותר. כל המטרה של הספר הזה היא להעצים את כבוד מלכות בית דוד!!!! אם זה לא היה רש"י מפורש בכמה מקומות בדה"י אי אפשר היה לאמרו... אז אני אעתיק לך את רש"י (דה"י א' י. א.) **"ופלשתים נלחמים בישראל-- אינו מספר כי אט מפלתו של שאול, וכאשר בל לספר מעשה דוד אינו מספר זילותו אלא גבורתו וגדולתו כי הספר שלו ולמלכי יהודה..."** אתה שומע מה אומר רש"י?? רש"י אומר: שספר דברי הימים הוא פשוט ספר **מסונן!!!** בספר הזה כתובים רק הדברים הטובים שעשו מלכי בית דוד... אבל הדברים הפחות טובים?? זה נשאר בספר שמואל ומלכים... **כן... בפירוש!!!** בלי להסתיר את הכוונות שלנו... בספר הזה אנחנו מתמקדים ומעצימים את הנקודות הטובות של מלכות בית דוד... ומדחיקים לצד את הדברים הפחות טובים... ואם תעיין... ככה זה לאורך כל ספר דברי הימים... כל חטא או נסיגה או תקופת שפל שעברה על מלכי בית דוד אין לה כמעט התייחסות בספר הזה... ואילו המלכים הצדיקים והמעשים הטובים שהם עשו... זה נכתב בהרחבה גדולה... וזה כל הרעיון והמטרה של ספר דברי הימים!!!! וזו בדיוק הסיבה שהספר דברי הימים נכתב למרות שהוא חוזר על חלק מהדברים שנכתבו כבר... כי הוא ספר **נקי ממחדלים** של מלכות בית דוד. כי כאן.. בספר הזה כתובים רק דברים טובים... **נו... מה אתה אומר על זה???**

אאאפססס... לא נשמע לנו כל כך טוב... נכון???

בינינו... אנחנו מאוד מאוד רגישים לטיוחים והשתקות... יש לנו ראף רגישות מאוד מאוד חשדני ומתקומם מול הצגת דברים בחוסר אובייקטיביות... בפרט! בפרט כשמדובר באנשים מהדרג היותר גבוה... והנה כאן בצורה הכי מפורשת. ובלי לטייח ובלי להסתיר את הכוונות אומרים לנו במפורש: שספר דברי הימים הוא מגמתית שמטרתו היא חד משמעית! לשים בצד את כל הדברים הפחות טובים ולהעצים רק את הדברים הטובים... **איך אתה מסביר את זה???** **זה לא נראה לך משוא פנים???** לכתוב על מפלתו של שאול בחיר ה' אין בעיה... אפשר לכתוב את זה בספר דברי הימים... אבל חסרון הכי קטן באחד ממלכי בית דוד (שהיה פחות צדיק משאול המלך...) זה לא! **מה הפשט בזה? איך אתה מסביר כזה דבר??**

פנימיות העניין תבואר בעזה"ש בעמוד 4-3 בגיליון זה... אבל!!!!!!

לפני הכל!!! לפני שנכנס להסברים: דבר ראשון: שיהיה ברור: אין משוא פנים!!! תורת ישראל לא מטייחת כלום!!! וההוכחה הפשוטה והמוצקת ביותר שמי שבכל זאת נדמה לו שמטייחים משהו... בבקשה... אתה מוזמן לספר שמואל ומלכים ושם תראה שאין שום טיוח... עד כדי כאב... הכל כתוב שם על השלחן בלי טיפת רחמים!!!! אפילו דוד המלך רוח אפינו משיח ה' שהוא רגל רביעי במרכבה וחז"ל אומרים לנו בפירוש שמי שאומר דוד חטא אינו אלא טועה... **למרות זאת!!!** בספר שמואל זה מוזכר כאילו כן מדובר בחטא!!!! והדברים מונחים שם על השלחן הרבה הרבה יותר ממה שזה היה באמת... (שהרי סוף סוף לא היה שם חטא... ואם בכל זאת ולמרות זאת זה נכתב בנימה כזו שנשמע כאילו שעלולה להטעות לנו לחשוב שכן היה שם חטא... על כרחך שבניאי לא רק שאין משוא פנים... אלא הדברים נכתבים בראף מחמיר הרבה הרבה יותר ממה שזה באמת...) ואי לכך!!!! מי שילמד ספר דברי הימים ויהיה נדמה לו לרגע שיש משוא פנים וטיוח של מחדלים... אז בבקשה... אתה מוזמן לספר שמואל ששם תראה שאין שום שום טיוח!!! אין בכלל!!! **זה שיהיה ברור!!!!!!! נו... אם אכן ככה!!!** אם אכן בספר שמואל ומלכים אין באמת שום טיוח וכל דבר מונח שם על השלחן... אז למה בדברי הימים פתאום כן יש טיוח?? אם בספר שמואל לא מסתירים את הזילותא... וכשמלכי בית דוד לא הולכים בדרך הישר הכל כתוב שם בפירוש... אז למה כשזה מגיע לדברי הימים כאן פתאום מסתירים? מה ההבדל בין שתי הגישות?

--על כך בעמוד 4-3 בגיליון זה... (על דעתו של העורך בלבד... ניתן לחלוק וכו'...)

מורינו ורבינו שליט"א: לאיפה ההדרת פנים שלכם נעלמה...???

לקראת ימי הקיץ הממשמשים ובאים,

**ניתן לקנות את הספר "וימאן"
העוסק בנושאי התמודדות בשמירת העיניים
והמסתעף. בפלא':**

0548446691

0527683095

**בסייעתא דשמיא עומדים אנו לקראת
הוצאת מהדורה חמישית של הספר
"אהבתי..." לצורך הוצאות ההדפסה
המרובות, מי שמעוניין בהנצחה לעילוי
נשמת, להצלחה, לרפואה נא לפנות**

לפלא': 052-7683095

**(אגב: בשבוע שעבר המספר היה מוטעה... הייתה
חסרה סיפורה...)**

בסוף הפרשה הקב"ה כועס על אהרן ומרים... עד כדי כך שמרים
נהיית מצורעת כשלג... וזה נקרא ש"אביה ירוק ירוק בפניה..."
והיא צריכה להיכלם שבעה ימים... אבל!!! עם כל התוכחה
שבזה... כשהקב"ה פונה אליהם בתוכחה... מה כתוב???

ויאמר שמעו נא דברי... "אומר רש"י: "אין נא אלא לשון
בקשה!!" מסביר השפתי חכמים... בזה הלשון: תקשיב טוב
טוב: "...כלומר: אף על פי שחכה כס אף ה' ויך, מכל מקום
אין נא אלא לשון בקשה, וכבר עמסה בנחה, שאלו היו דברים
ככעס לא היו דברים נשמעים, וללמוד קו וחומר לכשר ודס
סיפיה דכריו בנחה"

אתה שומע מה כתוב כאן???

מדובר בהליגער אהרן הכהן, ובהליגע מרים הנביאה והקב"ה
מתגלה אליהם באופן אישי... ובכל זאת!!! אם הקב"ה היה
פונה אליהם בכעס... דבריו כביכול לא היו נשמעים... כמובן
שזה לא ממש כפשוטו... וכי יעלה על הדעת שאם הקב"ה היה
פונה לאהרן ומרים בכעס הם לא היו מקבלים?!?!?

אלא מאי?? פשוט שהם כן היו מקבלים... רק מה???

הקב"ה ברא בנפש האדם תכונה אינסטקטיבית כזו שברגע
שמישהו פונה אלי בתוקפנות... דבר ראשון אני מנסה
להתגונן!!! לא! לא נכון... אני כן בסדר... ורק אח"כ... אחרי
התגובה הראשונית הזו... אז מיד מגיע השכל וההבנה שנוכח
וכו... ואצל אהרן ומרים ברור שההבנה הזו הייתה מגיעה... אבל
התגובה הראשונית של ההתגוננות... את זה הקב"ה רצה
למנוע... ואיך?? בשביל זה לדבר ברכות!!! אני לא מגיע נגד...

זה מוסר השכל מאוד גדול בשבילנו:

צריך לדבר ברכות!! לא רק בשם הרחמים והחמלה אלא
לתועלת עצם העניין: כי כשאתה מגיע בהתקפה אתה מעמיד
את המותקף מול מלחמה פנימית מיותרת... כי היות והתגובה
הראשונית שלו היא התגוננות!!! לא... אני כן בסדר... אתה לא
צודק... ורק אח"כ... אם הוא יהיה מאוד כנה... הוא יתעלה מעל
המנגנון הזה ויקבל את האמת ממי שאמרה... אז למה... למה
להקשות עליו את החיים?? למה להעמיד אותו בפני
מערבולת רגשות מיותרת?? אתה רוצה להעיר לו על משהו...
תבא עליו בעדינות... תעיר לו. ואז יהיה לו הרבה יותר קל
לקבל...

תחשוב: בן אדם מגדל זקן במשך שנים!!! אין לי מספיק ניסיון... הזקן שלי לא מספיק ארוך...
אבל מי שהזקן שלו כן ארוך... כמה זמן אורך לגדל זקן ארוך?? זה תהליך של שנים!!! והנה...
יום בהיר אחד מגיע משה רבינו ללוי ואומר לו: תוריד את הזקן!!! אויס קאפעלוטש... השטעלע
שהשקעת וטפחת אותו במשך שנים... הפראק שהגעת אליו צעד אחר צעד... בבום אחד תקצר
אותו ותחזור לחליפה קצרה... היית מסכים?? מאוד מאוד קשה!!!
זה כח של לוי!!! זה מבחן כניסה של לוי!!! זה מבחן ל-והיו לי הלויים!!!

המבחן הראשון של הלויים היה בחטא העגל... כככולם חוטאים בחטא העגל... אבל שבט לוי
היחידים שנשארו נאמנים לקב"ה... כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו... לשבט לוי יש משהו חזק
בנאמנות!!! הם לא מתבלבלים מכל מיני התערבויות... גם אם השטן מגיע ומערבב את העולם
הם עומדים על המשמר ונשארים נאמנים לקב"ה... את המבחן הראשון הם עברו בהצלחה!!! כעת
צריך לעמוד במבחן השני... כן לוי... אתה נאמן לקב"ה... אתה לא זז מהעמדה העקרונית שלך...
רגע... מי אמר שזה מגיע מנאמנות לקב"ה?? **אולי זה מגיע סתם מעקשנות?? אולי זה מגיע סתם
מזה שאתה לא מוכן לשינויים??** אז בבקשה... כעת מגיע המבחן הבא...
הקב"ה כעת מצוה להוריד את הדיקנא קדישא!! להוריד את הפיאות הקדושות... אתה מסכים??
או... או שאתה מתעקש כמו שהתעקשת בחטא העגל??
אם גם כאן אתה תעמוד על שלך... התגלה למפרע ששם זה לא הגיע מנאמנות... אלא סתם
מעקשנות... ומשה רבינו מצווה את שבט הלוי... וכולם הולכים באותו יום ומורידים את הזקן...
מורידים את הפאות... מוכנים לשינויים!!!

אם ככה: והיו לי הלויים!!! כעת התקדשתם בקדושת שבט הלוי!!! לוי הוא נאמן לקב"ה... נעמד
לשני הכיוונים... הוא לא יזוז מילימטר מרצון ה'!!! ובאותה מידה... בשניה שתבא הוראה מפיו של
הקב"ה לעשות מהפך מאה שמונים מעלות... הוא יעשה את זה באותה שניה בלי לחשוב
פעמיים... זו נאמנות מושלמת!!!

וכאן החשבון נפש האישי של כל אחד ואחד מאיתנו:

כן... אתה נאמן לקב"ה... אתה הולך עם הקב"ה עד הסוף... יש לך ביקורת על כל מיני עוולות
שנעשות בציבור... אתה מצידך מוכן בשביל האמת אפילו לצאת בחרב וחנית ולומר לאבך
ולאמר לא ראיתם ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע...
זה באמת נאמנות גדולה לקב"ה!!! אבל חכה... המבחן עדיין לא הושלם...
עדיין אתה צריך לבא חשבון נפש בינך לבין עצמך... מי אמר שזה נובע מנאמנות לקב"ה?? אולי
זה נובע מעקשנות וגאווה שאני עומד על שלי ואני מוכן למסור נפש על הגאווה שלי?? אני מוכן
לשרוף את כל הקשרים שלי בשביל להתעקש על הדעה האילית שלי?? כן... יש המון אנשים
כאלו בעולם הרחב... (גם אצל הגויים...) מי אמר?? מי אמר שזה נובע אצלי ממקום טהור?? אולי
זה מגיע מעבודת אלילים של הגאווה שלי?? בשביל זה יש מבחן מספר 2... תאר לעצמך שמגיע
אדם גדול ומוכיח לך כשמש בצהרים שטעית!!!! טעית מאה שמונים מעלות!!! הוא מראה לך
שהזקן שטיפחת אותו במשך שנים הוא טעות וצריך להוריד אותו... (ס ושלום... אצל הלויים זה לא
היה טעות... אלא רק הוראת שעה...) האם אתה מוכן לקחת עמדה שטפחת וקידשת במשך שנים ע"ג
שנים ולהוריד אותה אצל הספר?? האם אתה מוכן לחזור בכך במידה ויוכיחו לך שאתה טועה??
כאן נקודת המבחן האמיתית שלך!!! כאן ורק כאן תוכל לקבל תעודה שאתה אכן שבט הלוי
שנאמן לגמרי לקב"ה...

זה לא פשוט... כל הסיפור עם עדת קורח התחיל כאן... ברגע שקורח חזר הבייתה קירח... כאן
התחיל המרמור שהביא עד שאול תחתית!!!
אנחנו צריכים להיות נאמנים לקב"ה!!! אבל הנאמנות האמיתית ביותר היא לדעת כל הזמן
להיות עם יד על הדופק ולהיות מוכן לקבל הוראות אחרות מהקב"ה...
כן... בכל נפשך- אפילו הוא נוטל את נפשך!!! אפילו הקב"ה לוקח ממך את האידיאולוגיה של
החיים שלך... גם אם הקב"ה מנפץ את כל העקרונות שלך מול הפנים ואומר לך אני רוצה משהו
אחר... גם אז צריך להיות נאמן לקב"ה...
זה אחד מהמתנות שהקב"ה נתן ללויים... שאין להם חלק בארץ!!! ממילא הם הרבה יותר משוחררים...
הרבה יותר קלילים... הרבה יותר פנויים לשינויים...

בן אדם שיש לו בית משלו!!! קהילה משלו!!! בית כנסת משלו! והוא מוברג ושתול בתוך איזה מערכת...
ופתאום משהו שם מתחיל לסטות מהדרך הנכונה... מאוד קשה לקום ולהחליט על שינויים!!! כי אתה יותר
מידי בפנים!!! אתה יותר מידי בתוכו בשביל להיות משוחרר מכל הנגיעות ולגזור את כל החוטים
שקושרים אותך לכאן... אבל הלוי?? הקב"ה לא איפשר ללוי להתברג יותר מידי!!! הקב"ה לא נתן ללוי
לקבוע מסמרות בריצפה!!! כי הלוי צריך להיות מוכן לכל תרחיש... לוי צריך להיות ערוך נפשית לקבל ביום
בהיר הוראה ממש רבינו להוריד את הזקן... והוא יעשה את זה... הוא לא יתחיל לעשות חשבונות איך זה
יתקבל בקהילה ואיך יסתכלו עליו בבית הכנסת... מקסימום הוא יעקור את הקראון שלו למדבר ושם הוא
ישמור בריתו של הקב"ה... כן... כל אדם שרוצה להיות שייך לשבט הלוי צריך להיות ערוך לביקורת אישית
ולהיות מוכן נפשית לא לעשות בכל מחיר מה שמקובל... אבל באותה מידה!! לא לעשות בכל מחיר נגד מה
שמקובל!! אלא להיות נאמן לה: רק לה:

הכל טיוחים... הכל פוליטיקות... הכל מססחרה...

מצינו שני סוגי טיוחים!!! יש טיוח אחד שאתה מספר לי על משהו רק סיפורים טובים... ולא מגלה לי את הסיפורים הפחות טובים שיש עליו... **זה סוג אחד של טיוח...** אבל יש טיוח הרבה יותר מוכר!! והרבה יותר גרוע ונוגע באופן אישית לכל אחד מאיתנו... **ובכן:** משהו ניגש אלי והעיר לי הערה נכונה!! הערה אמיתית!! הערה במקום... וזה נכון... ואני יודע טוב מאוד שהוא צודק... אבל במקום לקבל את האמת ממי שאמרה... אני מיד מתקיף אותו בחזרה... אתה??? מי אתה שתגיד לי... אתה ככה וככה וככה... טול קורה מבין עיניך... גם לך יש חסרונות... יש לך קופה של שרצים מאחוריך... אתה הרבה יותר גרוע ממני בנקודות אחרות... **זה גם טיוח!!! תסכים איתי... זה טיוח הרבה יותר גדול!!!** כי תבין: אם יש כל מיני סיפורים... יש סיפורים יותר טובים ויש פחות טובים... נו... אז אם בחלק א' של הספר בחרתי להתמקד בסיפורים הטובים... זה עדיין לא אומר שאני מטייח את הסיפורים הרעים... אתה מוזמן לקנות חלק ב'... שם אין טיוחים... (וגם אם אין חלק ב'... אפשר להתמקד בדברים טובים) אבל כשמישהו מעיר לך הערה ואתה מסיט את הנושא לגמרי ואומר לו: מי אתה שתאמר... **זה האמתדיגע טיוח!!!** זה טיוח הכי אמיתי שיכול להיות!!! **בשביל זה!!! בדיק בשביל זה** יש לנו את ספר שמואל ומלכים **ששם לא מטייחים כלום!!!** הכל מונח שם על השלחן!!! כעת!!! **כעת יש עוד ספר!!!** שזה ספר דברי הימים... שהספר הזה מיועד **בשביל שאני!!! שאני לא אטייח!!!** הספר הזה מטרתו היא להעצים ולכבד ולייקר את מלכות בית דוד... ולהציב אותם במרכז!!! כדי שאני אכנע למרותם!!! התפקיד של מלכות בית דוד זה לאכופ את רצון ה' ולהכריח אותי לעשות את זה בכל מחיר... **זה לא כיף!!!** אף אחד מאיתנו לא אוהב שאומרים לו מה לעשות... ואתה מבין לבד שברגע שמישהו אומר לי את האמת וכופה אותי לעשות אותה... אני מיד מחפש להתנער ממנו ולהתחמק ממנו בכל דרך אפשרית... ובשביל זה תסמוך עלי שאני אחפש מתחת הרצפה את כל החסרונות שלו בשביל להתמרד נגדו ולהתפטור ממנו... ואני מחפש בעיות והנה... מצאתי... אני מגיע לשטיבלאך ומתחיל לשפוך אש וגפירית... מה... אתם נכנעים ומקבלים ביראת כבוד כל הוראה שיוצאת מפיו של המלך- משיח ה'...?? אתם חושבים שהכל שם נקי כ"כ?? תעזבו... יש אצלו כל מיני בעיות מבפנים... יש כל מיני אינטרסים שעומדים מאחורי הקול קורא שיצא ממלך בית דוד... רק מה? **מטייחים!!!** לא מגלים לך את האמת... מציגים לך את הדברים כאילו הכל נקי... כאילו הכל מגיע מלב טהור של מלכנו הקדוש שמתבובב כל היום עם משנה תורה על לבו... אבל תכל'ס... הכל פוליטיקות... טיוחים

בשביל זה פונה אליך הנביא ואומר:

ידידי היקר: אתה חושד שמטייחים?? אתה חושש מי יודע מה יש שם אצל מלכי בית דוד מתחת לפני השטח ולא מגלים ליי? לא!! עזוב... אתה לא צריך

להתאמץ... אין צורך להביא מצלמות נסתרות... אתה מוזמן לפתוח ספר שמואל ומלכים... הכל כתוב שם על השלחן בלי שום טיוחים!!! **אבל... ממשיך הנביא ואומר:**

אני חושד מאוד מאוד שלמעשה **אתה פה המטייח הגדול!!!**

לך--- לא כיף לקבל הוראות למעלה...

לך--- לא נחמד שהמלך החליט לעשות סוף לפלאפונים הלא כשרים...

לך--- קשה מאוד לקבל את האמת ממי שאמרה... לכן אתה מעדיף לטייח את הבעיה שלך... ואיך אתה מטייח אותך??? בזה שאתה שוכן בוז על הממסד... על המערכת... על החלונות הגבוהים... על המלך... קשה לך לקבל את האמת... קשה לך לפרוש מהלכלוך שלך... לכן אתה מעדיף להפיל את כל הלכלוך על המערכת ועל הממסד... להגיד שהכל פוליטיקות והכל מסססחרה... כולם מולוכלים... וכל זה בשביל לטייח את הלכלוך האישי שלך... **הבנת מה קרה פה???**

בן אדם טוען שהוא לא מוכן להישמע להוראות שיוצאות מגדולי ישראל... למה?? כי יש שם משבקים שמערבבים... והכל אינטרסים... והכל טיוחים... **אין בעיה!!! אתה צודק!!!** אבל קח בחשבון... שגם אתה טייחן לא קטן!!! אל תשכח שגם אתה אינטרסנט לא קטן!!! כשאתה זועק פה מקירות לבך וצווח ככרוכה שהכל אינטרסים והכל טיוחים... צועק ממך שיש לך אינטרס גדול לטעון את הטענה הזו ולא לקבל את האמת ממי שאמרה ולכן אתה מוכרח לטייח את זה בשפאכטעל של האשמות...

בשביל זה יש שני ספרים... ספר שמואל ומלכים וספר דברי הימים!!!

בספר שמואל ומלכים אנחנו נאבקים **נגד טיוחים של הדרג העליון!!!**

ואילו בספר דברי הימים **אתה בעצמך** נאבק מול הטייחים שעלולים להגיע **מצדך!!!** ספר דברי הימים נכתב במיוחד באופן מסוון... כאן בספר הזה לא נכתב שום דבר שלילי על מלכות בית דוד... למה???

כי אני לומד מוסר!!! ולמדתי לזהות שכל חסרון או איזה נקודת מחדל שאני מחפש בנרות אצל מלכות בית דוד... זה רק בגלל שאני לא רוצה לקבל עול מלכות שמים!!! ואני מטייח את החולשה הזו בזה שאני שופך בוץ על הדרג העליון... בשביל זה כאן בספר דברי הימים **אני נאבק בטיוח שלי!!!** וכאן בספר הזה אני עסוק בלהעצים ולשבח ולפאר ולהמליך את מלך בית דוד עלי!!! לקבל על עצמי את מלכות בית דוד!!! **להיות חסיד נלהב של דוד המלך!!!** לספר רק את הסיפורים שיגרמו לי להיות חסיד עוד יותר נלהב של המלך!!! ולמה?? כי אני יודע שכל מחשבה זרה וכל פזילה לחפש בחסרונות של הדרג העליון נובעת אצלי מטייח אישי... (אל דאגה: אני אהיה עסוק בלהאבק מול הטייחים שלי... והנביא שמואל ומלכים יאבק מצידו שלא יהיה שום טיוחים מצד הדרג העליון... הם בשלהם ואני בשלי...)

זה יסוד מאוד מאוד גדול:

אנחנו אנשים ביקורתיים!!! יש לנו ראף רגישות מאוד מאוד גדול למצא נקודות חולשה בהנהגה!!! אנחנו ששים כמוצא שלל רב על סדק וזעזוע במערכת... ואנחנו מתענגים על כל לשון הרע עסיסי סביב אנשי החצר הקרובים... **ואני לא אומר שזה לא נכון!!! בטוח שחלק מהדברים נכונים... חלק ודאי!!!** אבל יש דבר אחד שהוא הכי הכי נכון!!!

שאם תשים מוניטור ותקשיב לתנודות הלב שלך... שים לב שברגע שאתה שומע שיש סדקים ובקעים במערכת... הלב שלך מתרחב ושמה... הלחץ דם שלך משתפר... ונהיה לך מצב רוח טוב... **למה???** כי כמה שלאנשי החצר יש אינטרס לעררב ולהסתיר ולטייח את האמת... **זה קטן וחיוור** לעומת האינטרס שיש **לי ולך** לטייח את ההוראות של גדולי ישראל ולהגיד שהכל פוליטיקות... וממילא: זה לא חכמה למצא מחדלים ולומר ביקורת על המערכת!!! כי כשאתה מדבר על הטייחים שיש במערכת!!! אתה למעשה מדבר מתוך **הטייחים שלך!!!** אתה הוא זה שמטייח... ואם אתה מטייח... אז ההפסד כולו שלך... כי יום אחד הטייח נופל... ועל הפרצוף...

כל אחד מאיתנו צריך ללמוד לפתוח שתי ספרים!!!

כמו שהנביא כתב שני ספרים נפרדים... גם ספר שמואל ומלכים וגם ספר דברי הימים... ככה גם אתה... תלמד לקרא כל מפה בשתי מסלולים!!! כשאתה עומד מול "קול קורא" ממרנן ורבנן שליט"א... ואתה מתחיל להסביר לעצמך איך שהכל מסחרה והכל פוליטיקות ואינטרסים ואת כל הלכלוך הזה מטייחים תחת המושג מרנן ורבנן... **עצור!!! עצור רגע!!!** חכה... בא נהיה קצת בריסקערס... בא נחלק את הנושא לשני דינים!!! (- צווי דינים!!!) יש כאן את עצם תוכן הדברים!! מה כתוב!!! מה כתוב בקול קורא... **זה דין אחד - זה דברי הימים!!!** ואז יש את מה שעומד מאחורי הקול קורא... כל האינטרסים והמשבקים והטייחים... **זה כבר דין שני - זה ספר שמואל ומלכים!!!** כעת... בא נתמקד דבר ראשון בתוכן של הדברים!!! במה שנוגע אליך... כתוב כאן שפלאפון ומחשב לא מסוון זה דבר גרוע... זה דבר שיכול להרוס את חיי המשפחה... אתה מסכים עם המשפטים האלו?? כן...?? זה נכון?? אני מסכים...?? אם זה נכון אז קדימה!!! תאמץ את זה... אחרי שתחסום את המחשב שלך... אז נדפדף לספר שמואל ומלכים ושם נחפש בזכוכית מגדלת את כל המחדלים והטייחים שיש בהנהגה... אבל זה רק אחרי שאתה לא מטייח...

וכאן הפניה לכל ההורים היקרים:

יש לכם בטן מלאה על הממסד... יש לכם טענות על כל מיני עוולות שנעשות על ידי כל מיני גורמים

הלוואי הייתי יכול להיות כמו הליטאי הזה שבתנועת ביטול אחת הוא אומר ביטול תורה... והולך ללמוד... גם אני הייתי רוצה עכשיו ללמוד ולא לקבל מרות בעצם העמידה וההופעה שלי כאן...

כן... צריך להשקיע בזה!!! עזרא הסופר שפך הרבה הרבה דיו על ספר דברי הימים... בשביל מה??? בשביל להעצים ולגדל את מלכות בית דוד!!! יש המון הלכות והנהגות (שאכמ"ל) שצריך לעשות בשביל להעצים את ההכנעה למלך שכופה אותך על רצון התורה... ולמה?? כי זה לא קל!! אם אני לא אעצים ואטפח ואשקה את ההכנעה שלי... זה יחלש ויש את כל הסיבות בעולם שזה יחלש... כי... כי זה מנוגד לטבע שלי...

אז כמובן... כולנו מחכים למשיח ולמלכות בית דוד!!! אבל עד אז יש לנו שיעורי בית... (כבר הוזכר כאן לפני כמה חודשים...) עד שמשח מגיע כל אחד מאיתנו צריך לכופף את עצמו תחת הנהגה מסוימת... אה... יש תמיד פוליטיקות ומסחרה?? נכון... בשביל זה אנחנו בגלות!! ואין מושלם...

ואם בכל זאת מאוד מאוד קשה לך להשלים עם כל מיני שמועות על פוליטיקות ומסחרה שיש במערכת... אז תעשה מה שאני עשיתי... אני לקחתי לעצמי רב!!! שהוא הרב שלי!!! ובשלב זה אין אצלו אנשי חצר ואני לא צריך לקבל את דבריו מפי השמועה... אני בעצמי יכול לבא ולשאול ולהציג את כל הנתונים ולקבל תשובה אישית... וכל הוראה שיוצאת מגדולי ישראל אני מגיע לשמוע אותה ממנו!!! אני סומך עליו שהוא יבדוק האם ההוראה הזו אכן הגיעה מגדולי ישראל או שזה שייך להרבה מקטרגים שמכאן ועד גיחון?? אני מקבל הוראות רק ממנו!!! אני ממליץ בחום... לא... לא את הרב שלי... תשאיר לי אותו... (רק זה חסר לי שיחשבו שאני בעצמי נהייתי איש חצר...) תקח לעצמך איזה רב שאתה רוצה... העיקר שתהיה כפוף וכנוע להנהגה שמלמעלה!!!

צריך להזדרז... משיח רוצה להגיע... וכשהוא יגיע אנחנו צריכים לקבל אותו בשמחה!!! ובשביל לקבל אותו בשמחה צריך להתכונן... צריך להכין מצע מרופד של נכונות לקבל הנהגה... נא להזדרז...

שאני אנטי ציוני... לכן אני צריך לעבור באדום ולסכן את החיים שלי??? כן... צריך לגבות את המסגרת!!! לכל הפחות ליד הילדים!!! צריך להעצים את העמדה הזו שאנחנו ממושמעים ועושים מה שצריך... (מה תדבר בשטיבל עם חברים שלך... זה כבר עוד נושא...)

ועוד נקודה: כמה שאני מקורב לחסידות... סו"ס עדיין דם ליטאי זורם בעורקי... ועד לפני כמה זמן היה מעצבן אותי... למה אצל החסידים כל היום יש אירועים... כל הזמן... היום זה פארשפיל... ומחר חתונה... ואח"כ זה שבת יארצייט... ואח"כ זה הכנסת ספר תורה ואח"כ שבת התאחדות... ואח"כ דינר... בקיצור: כל היום אירועים!! וכמו שאתה יודע חסידים יודעים לעשות אירועים... כל אירוע זה... זה אירוע... בשביל מה צריך את כל ההוצאות האלו והעקשן הזה??

ובאופן כללי: כשהייתי מגיע לטיש של רבה... והייתי רואה שם את כל ההילת כבוד ואת כל הגינונים שעושים סביב האדמו"ר שליט"א... זה... זה הפריע לי... מה זה הדבר הזה?? בשביל מה כל הטראסק הזה?? (אני לוקח בחשבון חסיד מבטן ומלידה בכלל לא מתחיל להבין מה מפריע לי...)

עד שיום אחד קלטתי!!! שאני ליטאי!!! כשאני מגיע לטיש או לאיזה אירוע של חסידות מסוימת... אני מגיע כמו תייר... אני מגיע לכאן רק בשביל שזה מעניין... ושרים... ויש תזמורת (ואולי גם אוכל)... ואח"כ אני הולך לדרכי... אבל כל החסידים שעומדים פה במעמד הזה מבטאים כעת שהם מקבלים את מרותו של האדמו"ר שליט"א!! **על כל המשתמע מכך!!!** ואתה מבין לבד שזה לא קל!!! יש הרבה צמתים בחיים שהאדמו"ר שליט"א דופק על השלחן ומכתיב כל מיני הוראות שלא תמיד נחמד לקבל אותם... והחסידים הם גם בני אדם... (לא כמו שהליטאים חושבים...) וגם להם קשה באופן טבעי לקבל מרות... אז מה עושים?? **עובדים על זה!!! משקיעים בזה!!! מעצימים ומטפחים את זה!!!** החסיד מבין שהיות ורצון ה' שאני אכנע להנהגה רוחנית של האדמו"ר שליט"א אז אני מוכרח כל הזמן לטפח ולהעצים את ההכנעה וההתבטלות אליו!!!!!! ובשביל זה יש טיש ויש דינר ויש שבת התאחדות ויש חתונה שככולם מגיעים ויש כל מיני אירועים שמחזקים ומעצימים את ההכנעה הזו... **כן!!! יש פה צורך גדול!!!** צריך להיכנע ולקבל מרות וזה לא קל!!! זה מנוגד לטבע הנורמלי שלי... ולכן אין לנו ברירה אלא להשקות את השתיל הרגיש הזה כל הזמן... (וכמובן שאחרי הכל אני מדבר כמו ליטאי... כי אני בטוח שהחסיד יגיד לי שיש פה דברים הרבה יותר עמוקים... והוא צודק... אז בשביל זה אני פה!!! כדי להגיד לך שעוד הרבה לפני הדברים העמוקים והאלע עניינים... יש כאן שיקול טקטי שרק בשבילו כבר שווה להשקיע הרבה נסיעות והרבה אנרגיה) ליטאי שמגיע לטיש... הוא כ"כ לא מבין מה יש פה... שלא נותר לו אלא להפטיר חבל... ביטול תורה... **אבל אדוני... אתה לא קולט!!!** שלצידך עומד חסיד שבתקופה האחרונה עובר תהליך לא פשוט... שהוא היה רוצה משהו... אבל הרבה שליט"א מתנגד לזה בתוקף!!! והוא קרוע מבפנים... ומאוד מאוד מתחשק לו לנתק מוסרות ולהגיד כל טוב... אבל לא!!! הוא הגיע לכאן במיוחד לשבת בשביל לקבל כח!!! בשביל לעמוד בטיש ולהחליט: אני כן אהיה כנוע לרבה שליט"א ואקבל את הוראתו!!! ותאמין לי שיש רגעים שהוא פוזל לכיוון שלך ואומר לעצמו:

בממסד... ואתם צודקים... בודאי בחלק מהדברים... **אבל אל תהיו צודקים!!! תהיו חכמים!!!**

לא אשכח את זה... כשהייתי ילד בחידר תמיד הפריע לי למה ההורים שלי תמיד יצדיקו את הרבה שלי ואף פעם לא יצדיקו אותי!!! כ"כ קנאתי בחבר שלי שהמורה פעם הרביץ לו (באופן לא מוצדק...) ולמחרת אבא שלו הגיע לחידר וצרח על הרבה... אה... איך קנאתי באותו ילד... יש לו אבא שדואג לו... מגבה אותו... איכפת לו ממנו... **ואני???** אני מקבל פה מכות בחידר על ימין ועל שמאל... ואבא שלי תמיד אומר לי שאם המורה ככה עשה הוא צודק... **למה אבא שלי תתנתתמיד יצדיק את החידר???** (ומה אתה חושב... הרבה לא תמיד היה צודק... ובכל זאת אבא שלי תמיד הצדיק אותו...) נו... מה הפלא שאותו חבר מהכיתה מהר מאוד פרק עול מלכות שמים והוריד את הכיפה?? כי האבא הטיפש שלו לא קלט דבר אחד פשוט: שברגע שאתה מגבה את הילד שלך נגד המסגרת!!! גם אם במקרה הנקודתי הזה אתה צודק... אבל הילד מקבל פה ממך צ'ק פתוח שכל פעם שהמסגרת תחייב אותו משהו שלא מתחשק לו אז הוא יכול לעשות מה שבא לו... מה הפלא שתוך תקופה קצרה זה התפוצץ לאבא בתוך הפרצוף... אתמול אתה צרחת על המורה והמנהל ואמרת להם: אל תגעו בילד שלי... והיום הגיע תורך... שהילד שלך צורח עליך אל תגיד לי מה לעשות... כן!!!!!! גם אם יש במסגרת מחדלים וטעויות... צריך לחשוב כמה פעמים לפני שמותחים ביקורת!!! כי עדיין... גם אחרי כל המחדלים והטעויות של המסגרת... היא עדיין הקרש הצלה הכמעט יחיד שלנו... יהודי יקר: אתה מחזיק פלאפון לא כשר... ויש לך טענות מכאן ועד הודעה חדשה... שהכל פוליטיקות והכל מסססססס... חכה חכה...

אל תשכח!! שבעוד כמה שנים הדסה הקטנה שלך תגיע לגיל ההתבגרות ואז אתה פתאום תראה אותה עם סמארטפון... ו... ו... זה מאוד לא ימצא חן בעיניך!!! כי מי כמוך יודע לאן היא יכולה להגיע עם זה... ואז ואתה תנסה למנוע ממנה ולהגיד לה שתיקח פלאפון חסום... ואז היא תגיד לך את כל המשפטים המוכרים: הכל פוליטיקות... הכל אינטרסים... הכל מססססס... ואז... אז פתאום מי כמוך יבין שכל המשפטים האלו הם מכבסה וטיוח של... של... של רצון מופקר להיות פתוח לכל המושגים הקלוקלים של העולם... **תקח את זה בחשבון!!! זה אחד ועוד אחד!!!**

אם אתה שופך בוך על המסגרת... גם אם באופן נקודתי אתה צודק!!! תהיה קצת פיקח ותקח בחשבון שיש למסגרת תפקיד הרבה הרבה יותר רחב... שהוא לא נגמר כאן... המסגרת לא רק מגבילה אותך אלא היא גם אמורה ביום מן הימים להיות קרש הצלה של הילדים שלך שימשיכו לעשות לך נחת ולא יעלמו לך... אז לפני שאתה בועט במסגרת... תחשוב טוב לפני כן!! תבדוק טוב טוב אם אתה לא יורה לעצמך ברגלים... אני האחרון שיגיד לך שהמערכת נקיה!!! האחרון שיגיד לך שאין פוליטיקות ואין מסחרה!!! יש ויש!!! ומי שיגיד שאין!! אני יכול להוכיח לו שיש!!! גם לי יש בטן מלאה עם כל מיני דברים שמתרחשים במערכת... אבל אז מה... וכי בגלל

דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום...!

מזל טוב... שמעתם?? מלכה התארסה... אוהו... ברוך ה'... איזה בשורה טובה... מאוד מעניין... עם מ??... אל תשאלו... עם אחד מהצורבים הגדולים בישיבת רבן שמעון בן גמליאל... אחד מהיושבים בשורה השלישית... אוהו... לא יאומן... איזה שמחה... כל העיר מדברת על השידוך הזה...

כן... זה לא היה פשוט... מלכה מגיעה ממשפחה מאוד עניה... לא... לא עניות בכסף!!! אלא עניות בתורה... אבא שלה הוא אחד מהנגידים הכבדים ביותר... יש להם פה אחוזה ענקית... עשרות עבדים ושפחות כנעניים... משק ענק של בקר ולולים... אבל בכל זאת הם עניים!!! עניים בתורה... אבא של מלכה גדל בבית של עמי ארצות... וגדל עם כל המשקעים נגד הפרושים... ולכן הוא גם לא ניחן באהבת תורה מיוחדת... אבל הוא זכה בבת מיוחדת במינה!!! במלכה שיש לה אהבת תורה עצומה! היא בזה לכל המושגים האחרים... בזה לחיי מנעמים... והגיע פרק האשה נקנית והיא לא מתפעלת מהבחורים שאבא שלה מתלהב מהם... והיא הלכה והתבגרה עד שאבא שלה נכנע ואמר לה... תתחתני עם מי שאת רוצה... ואז בשלב מסוים רשב"ג נכנס לעובי הקורה ועד מהרה היא זכתה להשתדך עם אחד מהצורבים הגדולים ביותר בישיבת רשב"ג... זה לא היה פשוט!!! היה קושי גדול לקדם את השידוך הזה... כי בהתחלה הבחור התנגד נחרצות... מה... הבת של העשיר הזה?? בשום אופן!!! אני לא מוכן להתחתן עם שווער מליונר עם הארץ... בשביל זה רשב"ג נכנס לעובי הקורה ושכנע את אותו צורבא שלא מורידים על כסף... ומדובר פה בנשמה גדולה שלמרות שאבא שלה הוא עם הארץ ועשיר... בכל זאת ניתן לבנות איתה בית גדול לה' ולתורתו...

ובשעה טובה ומוצלחת השידוך נגמר בכי טוב... וכל העיר צהלה ושמחה... כולנו שמחים בשמחתה של מלכה שהתעקשה ועמדה על הדרישות שלה לקבל בחור בן עליה אמיתי... ומה אתה חושב... לפני הוורט שני הצדדים נפגשו... ובהתחלה אף אחד לא היה לחוץ... כי כולם ידעו שעל כסף זה לא ירד... כי לאבא של הכלה יש כמה כסף שצריך... אבל למרות זאת באמצע הפגישה שני הצדדים הגיעו למהמורה עדינה... שאבא של הכלה כמעט פיצץ את הפגישה!!! מה שקרה זה שהוא מצידו הציץ בנדבת לב שהחתן יגור אצלו... ויאכל אצלו קעסט שמונה שנים... גם הדירה וגם המחיה... הכל על חשבוניו... מה יכול להיות יותר טוב מזה??

אז זהו!!! שההורים של החתן ענו לו שהיות והוא אוכל חולין בטהרה הוא רוצה לגור בבית משלו!!! לא... הוא לא דורש סמך דירה... הוא גם לא מבקש סמך שתממן לו את המחיה... אבל הוא כן מבקש לגור בבית פרטי משלו לפי ההתקנים המחמירים שלו באכילת חולין בטהרה... כאן אבי הכלה האדים כמעט... לא!! לא מסכים!!! אני רוצה שהבת שלי תגור אצלי... אני משלם דירה... אני משלם מחיה והם יגורו פה...

והעסק כמעט הגיע לפיצוץ... אבל בסופו של דבר אבי הכלה נכנע... הוא הבין שלטובת בתו שבחרה בדרך הזו וכך היא רוצה... אין לו ברירה אלא להתקפל... שתו לחיים... והצלחת נשברה... מלכה זרחה מאושר עילאי... היא כל הזמן והסתכלה מרחוק על החתן האצילי שזכתה בו... אבל כל הזמן היא הייתה בלחץ... איפה יגיע הפיצוץ הבא... זה הרי עניין של שניות עד שזה יגיע... הרי לפני רגע הגישו לחיים... הגישו עוגות... הגישו שתיה... והחתן שלי אוכל חולין בטהרה!!! אז בטח הוא לא יאכל... ואבא שלי ישים לב וזה יעצבן אותו... אבא שלי יעלב והוא יגיד שהחתן שלי חושב שהוא כלב וכו' וכו'...

החתן יוחנן לקח בחשבון שהכלה לחוצה... והוא שלח לה פתק קטן ובו כתוב: זה בסדר... אני יודע שהעסק רגיש!!! ואני כבר קבלתי החלטה שנכון למפגשים הקרובים שיהיו לי עם חמי לעתיד... אני לא מקפיד על חולין בטהרה!!! אני אוכל ואשתה ואהיה טבעי וספונטי ומקסימום אני אטבול אח"כ במקווה... זה בסדר...

מלכה קיבלה את המסר המרגיע פרצה בבכי של שחרור... כעת היא קלטה שהיא זכתה לא רק בתנא קדוש אלא גם בבעל רגיש ומתחשב במצבים מורכבים... במשך כל האירוסין היא לא הסירה לרגע את העיניים ממנו... וכשזמנו לו יין... היא ראתה שיוחנן ממלמל משהו לעצמו... וזה היה "ארוך מידי..." היא מיד הבינה שהוא לא מברך בורא פרי הגפן... היא קלטה מיד שיש כאן הפרשה סמויה של תרומת מעשר ומעשר שני... כן... אבא שלה עם הארץ... וכל מה שאוכלים אצלו צריך להפריש דמאי!! היא הסתכלה בהתפעלות על החתן!! איך הכל נעשה בכזו רגישות שרק היא שמה לב... היא כל הזמן פזלה חליפין לכיוון אבא שלה... האם גם הוא ח"ו רואה מה שהיא רואה??? **אבל לא!!! כמה מדהים...** החתן כ"כ זורם עם אבא שלה... כ"כ נחמד... כ"כ מכבד... לוחץ את ידו בחמימות ואפילו מחבק אותו... אבא של מלכה יצא מאושר מהאירוסין... איזה חתן נחמד... הוא לא כמו כל האברכים האלו... שרק רואים אותי מיד מתרחקים שאני לא אטמא אותם... הוא לא כמו כל האלו שמעשרים אחרי כאילו אני גוי שלא מעשר... מלכה הנהנה בראשה... כן אבא... אל תדאג... יוחנן הוא יהודי יקר... הוא משלנו... אתם תסתדרו מצויין... ובמקביל יוחנן בתום האירוסין הלך למקווה... החליף את ככלל הבגדים... (מה אפשר לעשות... הוא נגע בעם הארץ...) גם חצי מהחליפה שלו הייתה רטובה ומדביקה משיורי הכוס של תרומת מעשר דמאי שהוא נאלץ לשפוך אותם באלגנטיות על החליפה... כדי שהשווער לא ישים לב שהוא מפריש אחריו דמאי... במקביל התחילו ההכנות לחתונה... **ומלכה יש הרבה מה להתכונן!!!** יש מדריכת כלות מיוחדת שהתפקיד שלה להכשיר בנות של עמי הארץ שנישאים לחברים!!! מה ייש? בשביל להיות חבר צריך לקבל דברי חברות... צריך סדרת שיעורים והכשרות ואז אתה מקבל כמו מין תעודה שאתה חבר... וברגע שמלכה באה בקשרי אירוסין עם יוחנן... היא חייבת ללמוד כעת את כל ההלכות של אכילת חולין בטהרה... ולקבל על עצמה דברי חברות... **כי אם לא!!!** אז יום אחרי החתונה בעלה מאבד את השם חבר... כבר אין לו אישור כניסה לבית המדרש של החברים... למה??? כי אם אשתו לא בחזקת חברות... אוטומטית כל הבית שלו בחזקת תומאה וממילא הוא מאבד את חזקת הכשרות והוא צריך לחזור ולקבל ע"פ עוד פעם את דברי החברות... לכן מלכה מיד מוכרחת להיכנס לקורס זריז של דברי חברות!!! המדריכה לימדה אותה את כל סדר טהרות... מה שנוגע לנשים... (וחלק גדול משם באמת נוגע לנשים... בפרט מסכת כלים...) וככלל מה שצריכה אשת חבר לדעת וכל המשימות המוטלות עליה מידי יום ביומו שזה סוגיות ארוכות ונרחבות מאוד לכל מי שלומד סדר טהרות... ואכן שבועיים לפני החתונה... מלכה זכתה לקבל את התעודה הסופית שהיא אכן קיבלה על עצמה דברי חברות!!! לא היה קץ לאושרה... זה היה היום המרגש בחייה... המידע החשוב עבר לחתן שגם הוא שמח מאוד שב"ה הוא זוכה להקים בית על אדני הקדושה והטהרה... והם נישאו בשעה טובה ומוצלחת... יוחנן החתן עמד על כך והתעקש שבחתונה לא יהיה שום הקפדה על אכילת חולין בטהרה!!! אפילו היין של הסידור קידושין שיש כאלו שמקפידים שלפחות זה יהיה יין טהור וסטרילי שרק המסדר קידושין יגע בו... אבל יוחנן עמד על כך שששום דבר!!! כלום!!! שהשווער ירגיש הכי משוחרר... שלא ירגיש שום תחושת חוסר נעימות שמרחיקים ממנו דברים... לא עברו חודשיים מאז החתונה... ויוחנן התחבב מאוד על השווער... ויום אחד לא פחות ולא יותר הם קבעו חברותא... מלכה עמדה מהצד ולא האמינה למראה עיניה... אבא שלי!!! שקובר אצלו כ"כ הרבה משקעים לתלמידי חכמים... יושב ולומד עם תנא שאוכל חולין על טהרת קודש... מי האמין... אכן זה הכח של דרכיה דרכי נועם... תוך כמה חודשים השווער כבר דיבר במנגינה אחרת... הוא כבר נהיה פחות בעל בוס... ותוך שנה וחצי קרה הלא יאומן!! אבא של מלכה קיבל על עצמו דברי חברות בסיסיים... ומידי שבת דמותו נצפתה בבית המדרש של החברים... לא... הוא כבר לא שונא תלמידי חכמים כמו פעם... יש לו חתן ובת שהוכיחו לו שדרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום... ואם זה מעניין אותך... אז היום יוחנן ומלכה אוכלים קעסט אצל השווער... ושניהם אוכלים על שולחן אחד על טהרת תרומה... **בין עדי עד!!!**

לחידודי:

פרשת בהעלותך

א. "ובהקהיל את הקהל לתקעו ולא תריעו", והנה בסוכה (ג): איתא: "ורבנן סימנא הוא ורחמנא שויה מצוה" משמע דבתקיעה שהיו תוקעים כדי להקהיל את הקהל היו מקיימים בה מ"ע כדון תקיעת שופר בר"ה, וצ"ע: כיון דקיי"ל מצות צריכות כוונה איו כוונה כיוונה השומעים בעת התקיעות? דלכאורה נמצא שלעולם הייתה הכוונה על דרך ספק, שהרי לעולם כשהיה מתחיל לתקוע לא היו יודעים עד סוף התקיעה לענין מה הוא תוקע, ולא היו יודעים האם ימשיך התקוע ויעשה "תריעה תקיעה" ואז נתברר שתקיעה זו עניינה הוא למסע המהנות וא"כ כל ישראל שייכים בשמיעה זו, או שמא לא ימשיך בתקיעתו ורק "באחת יתקעו" ואז יתברר שדין שמיעת קול שופר זו לא הייתה אלא לנשיאים??

ב. "הבשר עודנו בין שניהם", צ"ע: האם היו מברכים על שליו זה, האם נימא דכיון שהיה מין קללה, דהא ניבא להם בפירוש "עד שיצא מאפכם", הא קיי"ל: "כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו" (ברכות מ:), או דילמא שאני ד"מין" קללה אינו אלא חגב וכדו' שכל עניינו אינו בא אלא לכילוי, אבל כאן הא שליו בעלמא בשר משובח הוא עד מאוד, רק כאן נהפך עליהם לרעה מחמת "מין" הטאב?

מה בין אשכנזים לספרדים...???

בשבועות הקודמים הקצו כמה מאמרים לנושא של "מכבדים זה את זה..." והיה עוד מאמר אחד מוכן בנושא הזה... אבל לבנתיים חג השבועות הלך והתקרב והיינו מוכרחים לעבור לענייני דיומא... של קבלת עול תורה... אז אמרתי ללבי... נשארית את המאמר הזה ליום שאחרי שבועות... בפרט בשבוע של שהגיליון לא יוצא לגמרי במתכונת הרגילה שלו... **ובכן**: בשבועות עברו הנושא התמקד בעיקר בנהגו כבוד זה בזה בשינוי המגזרים והמנטליות שבין החסידים לליטאים... אבל הפעם נתמקד בנושא של אשכנזים ספרדים!!! כן... גם בין הספרדים לאשכנזים צריך הרבה פעמים לתמוך... גם הם צריכים להבין אחד את השני ולהגות כבוד זה בזה... אני רוצה להתמקד בנקודת הבדל מאוד נקודתית שבולטת בין אשכנזים לספרדים!!! לאשכנזים יש נטיה להחמיר בהלכה!!! ולספרדים יש נטיה להקל!!! רואים את זה לאורך כל הדרך... אמנם אחד על אחד בכל נידון בפני עצמו הפוסק האשכנזי מנמק את דעתו נקודתית לגופו של עניין למה כאן ראוי להחמיר וגם הפוסק הספרדי מנמק את השיקולים לגופו של עניין לפי כללי הפסיקה למה כאן אין טעם להחמיר... אבל בסופו של דבר יש גם את רוח הדברים ואת הגישה הכללית!!! ואם תשים לב... הגישה האשכנזית היא אם אפשר להחמיר אז למה לא... למה להקל... ואילו הגישה הספרדית היא מה העניין להחמיר... אם מותר מותר... ושני הצדדים לא מצליחים להבין אחד את השני!!!

הספרדי עומד מול האשכנזי ופשוט לא מבין... מה העניין?? מה העניין להחמיר? אם מותר אז מותר... מה העניין לעמוד אם אפשר לשבת... ואילו האשכנזי מתפוצץ עוד יותר על הספרדי... אתה יכול להיות יותר מרום... יותר פרומער... יותר בן תורה... לתבוע מעצמך יותר... אז למה להישאר יהודי פשוט... ואז העסק יוצא מכלל שליטה... והאשכנזי מתחיל להסתכל על הגישה המקילה של הספרדי בהלכה כאילו הוא לא מספיק בן תורה... והספרדי מתייחס לאשכנזי כאילו יש נעונון כפייתיים ולא יודע את ההלכה... ובקיצור: זה אחד מהטלפונים השבורים בין האשכנזים לספרדים!!! ותרשה לי בתור אשכנזי שאת כל הילדות שלי עברתי עם הספרדים ושנים אני מתפלל איתם ומכיר אותם עמוק עמוק... תרשה לי להסביר לך מה הרקע שעומד מאחורי הטלפון השבור הזה... ובכן: כשאני נמצא בבית של אבא שלי... אבא שלי מרשה לי לגעת במה שאני רוצה... **חוקי!!! חוקי ממה שלא!** אני יכול לפתוח את המקרר בלי רשות... אני יכול להשתמש במגבות... ולהיכנס לאיזה חדר שאני רוצה... ולא צריך לבקש רשות על כל דבר... חוקי!!! חוקי מדברים מאוד מסוימים... שההורים שלי ביקשו ממני באופן יוצא דופן שלא... שעד כאן!!! במגירה הזו אתה לא נוגע... חוקי ממה שלא הכל כן...

לעומת זאת: כשפעם לקחתי דירה לשבת אצל מישו... מה מותר לי לעשות בבית הזה??? **הכל אסור!!! חוקי ממה שמתורי!** אז היות והם כתבו לנו בפירוש שאפשר לקחת מה שרוצים מהמקרר... אז מותר... אבל מה שהם לא כתבו אסור... רגע... מותר לפתוח את הארונות? האם מותר להשתמש בשמפו שלהם? ואולי קצת לחטט במגירות??? לא!!! ברור שלא! למה לא??? מה הבעיה?? מה פירוש למה לא...? כי זה לא בית שלי!!! וממילא כל מה שלא אמרו בפירוש שכן... הרי אוטומטית זה לא...

זה נקודת ההבדל בין ספרדים לאשכנזים... ספרדי גדל על חינוך של בן!!! אני בן של הקב"ה... ממילא אני נמצא בבית... בבית לא שואלים מה מותר אלא שואלים מה אסור... חוקי ממה שלא אסור הכל מותר... בבית המנגינה היא שוואר... **חוקי!!! חוקי ממה שאסור...** כשספרדי שומע סגנון פסיקה של בן אשכנזי משהו לא מסתדר לו במנגינה... הוא שומע יותר מידי את הבקשת רשות... כאילו אתה נמצא בבית זר... שכל דבר שצריך לבקש רשות... זה לא מסתדר לו בהרגשה!!! מה זה הנימה המנוכרת הזו?? תאר לעצמך שאני אומץ משהו לסעודת שבת אצלי... וכל דקה הוא ישאל... אפשר לשתות חצי כוס מיין?? אתה מרשה לי לקחת עוד קצת מהמינוז?? ההההלו... שב... תאכל... תהנה... תרגיש בביתי...

לעומת זאת האשכנזי מחונן אחרת!!! האשכנזי מחונן ש-אין עוד מלבדו!!! ולה' הארץ ומלואה!!! וממילא באמת הכל שייך לקב"ה... ושום דבר לא שייך לך!!! וממילא באמת הכל אסור!!! חוקי ממה?? חוקי ממה ששאלת רשות ובררת האם באמת מותר... והקב"ה התיך לך... ואז מותר... הספרדי לא מבין למה האשכנזי מופש כל הזמן חומרות מתחת היציפה... מה שהכי משגע אותו... איך האשכנזים תמיד מצליחים למצא עוד איזה בעיה... ומה התשובה???

האשכנזי ניגש הפוך לגמרי!!! עקרונות הכל אצלו אסור!!! כן... כשאתה מגיע לבית שלא שייך לך... אסור לך לנגוע בשום דבר!!! ואם אתה כן רוצה?? אז תשאל... תברר... **והמושכל ראשון** תמיד יהיה שלא... כי המוציא מחבירו עליו הראיה... כל זמן שאתה לא יודע שמוותר לך לנגוע בזה אז אסור לך... אשכנזי וספרדי... שניהם עובדי ה'... שניהם יראי שמים... שניהם מתיישבים מול צלחת... אצל האשכנזי המושכל ראשון הוא: לה' הארץ ומלואה!!! זה שייך לקב"ה... הצלחת הזו ותכולתה לא שייכים לי... ממילא אני לא יכול לאכול מה שיש בה... אה... אני בכל זאת רעב ורוצה לאכול... טוב... אז בן נגיש לבקש רשות... רבש"ע: האם זה בסדר?? אולי זה לא כשר... אולי זה בזה בעיה של תרומות ומשעושים וכו' וכו'... האשכנזי פתח דין תורה שלם של הושט-פוט-- מול שולחן גבוה... האם אני כבר יכול לזכות בזה... הוא בירר שהשכרות בסדר... א"כ הוא בדק עוד כמה בעיות... ואחרי הכל הוא גם הסתבך עם ברכות הנהנין... ונו... תאכל כבר!!! לא!!! חכה... זה עדיין לא שייך לי!!! ואחרי כל הבידורים ואחרי שהוא שלל את כל האפשרויות, כעת זה שייך לי... וכעת אני יכול להתחיל לאכול... עד שהאשכנזי נזכר להתחיל לאכול... הספרדי כבר ממזמן סיים... האשכנזי ניגש לספרדי... סליחה: מי התיך לך ככה להתיישב ולאכול? מי אמר לך שזה כשר? מי אמר לך שהבוס מרשה? אולי זה ככה וככה... הספרדי לא נכנס לויכוח... הוא רק מוציא לאשכנזי את החוברת "אביעה רננות..." שנואית כולה מרוטה מרוב שימוש... ומראה לאשכנזי... בשעה שאתה בירדת מול הבוס האם הוא מרשה לך או לא... אני באותה שעה שוררתי לאבא שלי שבשמים כמה פיוטים ובקשות... דיברתי איתו... שמחתי איתו... והנה... הב לך ונברך למלא אלקא קדישא... שמים... לחיים... **זה ראש אחר לגמרי!!! זה לא שיש פה מישו יותר צדיק!!!** או שיש פה מישו פחות ירא שמים!! זה שתי גישות שונות...

איפה אני פוגש את זה בצורה הכי בולטת??

יש לי בבית את כל ספרי התיקונים והפיוטים של הספרדים... רק לשבר את האוזן: יש למרן הבן איש חי ספר שלם של תיקונים **לכל ערב ראש חודש!!!** כן... כל ערב ר"ח מתעוררים בחצות

הלילה ומגיעים לבית הכנסת... מה קרה?? סליחות?? לא!!! **לעורר האהבה...** הוי... כמה פעמים המשפט המתוק הזה מוזכר שם... כן... מגיעים לבית הכנסת ועכשיו לילה שלם אומרים תיקון... משניות... ומדרשים... כל מיני מדרשים שמדברים על האהבה של הקב"ה לננסת ישראל... הבן אדם הזה יצא מהמיטה האהובה בשביל **לעורר האהבה...** ואז מתחילים כל מיני פיוטים... עשרות פיוטים של הבן איש חי על אהבה של הקב"ה לננסת ישראל... אני באופן אישי מאוד אוהב את הפיוטים האלו ואני אומר אותם הרבה... אבל יש לציין שאף פעם לא הצליח להוציא אותי מהמיטה... ואת הספרדי האוטנטי הזה זה כן הוציא מהמיטה באישון לילה!!! ואז יש המון המון זוהר להגיד... והרי אנחנו לא מבינים זוהר... אבל אז מה... הבן איש חי אומר שזה **מעורר אהבה...** אז מה אתה מתוכנת... טוב... פעם אחת אמרתי את כל התיקון... הרגשתי שאני צדיק... ואז בסוף בסוף... אחרי שנגמר התיקון... פתאום יש שם שורה אחת שהבן איש חי כתב שם שאם נשאר זמן... טוב להגיד גם את האדרא רבה... בשביל מה? **לעורר אהבה!**

כאן כבר נשברתי... אתה יודע מה זה להגיד אדרא רבא?? זה משהו ארוך כמעט כמו כל ספר התהילים וזה בארמית ומילים קשות ואתה לא מבין כלום... ותחשוב: אני כבר אחרי לילה שלם שאני שובר את השיניים... סו"ס אני כבר מרגיש טוב עם עצמי... פתאום הבן איש חי אומר לי שאם עדיין נשאר זמן אז תגיד גם אדרא רבא... זהו!!! עד כאן!!! אז זהו... שאחרי הכל אני אשכנזי... והספרדי האוטנטי של פעם... כשהוא הגיע לבית הכנסת מתוך רצון לעורר אהבה... הוא לא רואה כלום בעיניים... יש לו את כל הזמן שבעולם... הוא יושב שם בתפילה ושומע את הפייטן שמשלסל בנקדישך ואני מתפוצץ... תזוז כבר... אבל לא!!! טוב לי פה!!! הספרדי הזה קם ארבעים יום מחודש אלול ועד יום כיפור ואומר סליחות... הוא לא מדלג... הוא לא ממהר... אצלו הבית נכנסת זה הבית!!! הוא לא מחפש לסיים פה!!! פה הוא לא נרדם!!! כי איפה נרדמים?? בבית כנסת... אבל הוא נמצא כעת בבית... בבית לא נרדמים... בבית מתעוררים לחיים... בבית חיים...

זה הספרדי האוטנטי של פעם!!! הספרדי הזה שכל ההולך ילך שלו בעבודת ה' הוא ייחסים של אהבה!!! תסתכל בספרי התיקונים של הספרדים... זה כל הנושא... מה הפלא שהספרדי הזה לאחר שעתים וחצי של שחרית לעורר אהבה... כשהוא כבר יוצא מבית הכנסת... פתאום הוא פוגש אשכנזי שכולו עסוק בלהחמיר בזה ולנקוט כשיטות האוסרים בזה... והוא לא מכיר את המנגינה הזו!!! הספרדי מחמיר באהבה... הספרדי מחמיר בנידון האם להגיד גם את הלשם יחוד של החיד"א וגם של הרש"ש או את שניהם ביחד?? האם להוסיף עוד נברשת לבית הכנסת או לקנות עוד איזה שטיח ססגוני לבימה... שם הוא מחמיר...

ממילא צריך לעשות סדר בראש ולהבין שאין פה מישו אחד יותר צדיק מהשני... **יש פה שני מהלכים שונים!!!** ש... ש... שבסופו של דבר שניהם אמת... ולכל אחד מאיתנו יש הרבה מה ללמוד מהשני...

הספרדי צריך לדעת להעריך את האשכנזי שמבין שהעולם שייך לקב"ה ועל כל הנאה צריך לבקש רשות... גם הספרדי צריך לדעת שהעולם הזה בסופו של דבר שייך לקב"ה חושן משפט!!! (בפרט כשמדובר בכל מיני שטחים אפורים ובהצבת גבולות ברורים שבהם היצר הרע עלול לגנוב את הבמה ולקחת את האהבה הזו לאן שהוא רוצה) וגם אם אנחנו מרגישים בבית... צריך לתת לאשכנזי לעורר את תשומת הלב על כל מיני תוספות בניה לא חוקיים בשטח שהקב"ה לא מסכים שיבנו עליו... **לעומת זאת** האשכנזי גם צריך לדעת... שקיים עולם של אהבה!!! יש עולם מתוק של המון המון אהבה בין ישראל לאביהם שבשמים... ש... שיש כאלו שמרוב שהם מתמקדים בדקדוק ההלכה ובידיאת שמים... הם עלולים לשכוח שעדיין עיקר תכלית הייחסים שלנו מול הקב"ה זה מהסוג של שיר השירים שכולו רצוף אהבה... כן... שיר השירים הוא גם חלק מהיהדות... והוא תקף גם לבני אשכנז... (אל תשכח שבייחס למתן תורה יש התבטאות ברש"י בפרשת ואתחנן: שתהי חרדים להתקרב אליו באהבה!!! החרדה על המצוות אמורה להגיע ממקום של אהבה... ואם בחרדה הזו לא פוגשים את האהבה אז... אז יש פה חרדה לא לגמרי תקינה... ואכמ"ל)

אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול... כל ההבדל הזה אמת ויציב!!! כשבאמת הספרדי כל כולו אהבה... והאשכנזי כל כולו יראה...

אותו ספרדי אוטנטי שמגיע לבית הכנסת ראשון ויוצא אחרון כי כולו רצוף אהבה... אותו ספרדי שמסוגל לשבת שעות ולעורר אהבה... **הוא יכול** לנמק את הגישה המקילה שלו בהלכה מהמקום של ייחס של בן לאביו... אבל אם אתה כבר ספרדי לא כזה אוטנטי... אתה כבר מתפלל יחד עם האשכנזים בשטיבלאך... ולא כ"כ מתחבר לתיקונים ולאהבה הספרדית המדוברת... (אתה אפילו טיפ טיפה מזלזל בסבא שלך שמגיע לבית הכנסת ומסוגל לשבת שעות מול הזוהר הקדוש...) אם את החלק הזה הפסדת ובנקודה הזו אתה אשכנזי!!! **אז אדוני היקר...** כאן כבר אין לך רשות לתפוס את החבל בשתי הקצוות... אם אין לך את אהבת בן לאביו שיש לספרדי המקורי... אז אין לך גם רשות להרגיש בבית כמוהו... כאן אתה צריך להחמיר כמו האשכנזי... אם אתה מסתכל בשעון מתי נגמרת התפילה... אז תסתכל גם טוב על המד מים ועל הפקק של הבקבוק... ולבדוק כל דבר לפני שאתה מכניס אותו לתוך פיך... כן... יש רשימה של מצוות עשה דאורייתא לבדוק!!! לבדוק בסימני דגים... בסימני עופות... מה זה המצוות בדיקה הזו?? אדוני!!! זה רכוש פרטי... זה עולם של אלוקים... לפני שאתה שולח את היד... תבדוק אם מרשים לך... זה א' ב' של יראת שמים...

מה שבטוח: אנחנו צריכים לנהוג כבוד זה בזה!!!

לאשכנזי יש המון המון מה לקבל מבנו של הקב"ה-ה ספרדי!!!

וספרדי יש הרבה מה לקבל מעבדו של הקב"ה-ה האשכנזי!!!

נמי שיתעצבן על המאמר הזה... וכמובן יטען שרק הוא צודק... ורק הוא הולך בדרך הנכונה... לא נותר לי אלא לומר לו: ההפסד כולו שלך!!!!!!